

ഒരു ഇടയന്റെ കരുതൽ

വായനാ ഭാഗം #22

VI. മൂന്നാമത്തെ പെസഹ മുതൽ യേശു ബെഥാനിയയിൽ എത്തുന്നതു വരെ (തുടരുന്നു).

N. പിന്നീടുള്ള യെഹൂദ്യ ശുശ്രൂഷ.

1. യേശുവും എഴുപതുപേരും (ലൂക്കൊസ് 10:1-24).
2. യേശുവും ന്യായശാസ്ത്രിയും (നല്ല ശമര്യക്കാരുടെ ഉപമ) (ലൂക്കൊസ് 10:25-37).
3. യേശുവും, മാർത്തയും, മറിയയും (ലൂക്കൊസ് 10:38-42).
4. യേശുവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും (പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം) (ലൂക്കൊസ് 11:1-13).
5. യേശുവും ഒരു പരീശനും (ലൂക്കൊസ് 11:37-54).
6. യേശുവും പുരുഷാരവും (ലൂക്കൊസ് 12:1, 13, 54; 13:1).
 - a. കാപട്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം (ലൂക്കൊസ് 12:1-12).

മുഖവുര

യേശുവിന്റെ പിന്നീടുള്ള യെഹൂദ്യ ശുശ്രൂഷയെ കുറിച്ചുള്ള പഠനം നാം ആരംഭിക്കുന്നു. കൂടാതെ പെരുന്നാൾ മുതൽ പ്രതിഷ്ഠാൽസവം വരെയുള്ള 2 1/2 മാസം നീണ്ടു നില്ക്കുന്നതായിരുന്നു ആ ശുശ്രൂഷ.

ആ സമയത്തെ കാല നിർണ്ണയം നമുക്ക് അറിയില്ല.¹ ഉദാഹരണത്തിനു, അവൻ ആദ്യം യെഹൂദ്യയിലെത്തിയപ്പോൾ അവൻ എഴുപതു പേരെ അയച്ചു എന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു (ലൂക്കൊസ് 10:1), അതു അവൻ കൂടാതെ പെരുന്നാളിനു യെരൂശലേമിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു എന്നും അവർ കരുതുന്നു (യോഹന്നാൻ 7:14).² യോഹന്നാൻ 8:59 നും യോഹന്നാൻ 9:1 നും ഇടക്കായിരുന്നു എഴുപതുപേരെ അയച്ചതെന്നു വേറെ ചിലർ കരുതുന്നു.³ നമ്മുടെ സൗകര്യത്തിന് നാം യോഹന്നാൻ 7:14-10:21 ലെ യോഹന്നാന്റെ വിവരണം ആദ്യം പഠിക്കുകയുണ്ടായി, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ യേശുവിന്റെ പിന്നീടുണ്ടായ യെഹൂദ്യ ശുശ്രൂഷയെ കുറിച്ച് ലൂക്കൊസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു നോക്കാം.⁴

ക്രിസ്തു വിവിധ തരത്തിലുള്ള സദസ്യരെ ആണ് കൈകാര്യം ചെയ്തതെന്ന് തിരുവെഴുത്തു ഭാഗമായ, ലൂക്കൊസ് 10:1-12:12 വ്യക്തമാക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ, യേശു തന്നെ “നല്ല ഇടയനായി” അവതരിപ്പിച്ചു (യോഹന്നാൻ 10:11, 14). ഈ പാഠത്തിൽ, സകല മനുഷ്യരോടുമുള്ള നല്ല ഇടയന്റെ കരുതൽ നാം കാണാം.

**ജനക്കൂട്ടത്തോടുള്ള കരുതൽ
(ലൂക്കൊസ് 10:1-24)**

ഗലീലിയൻ ശുശ്രൂഷ അധികവും പിന്നീടുണ്ടായ യെഹൂദ്യ ശുശ്രൂഷ പോലെ ആയിരുന്നു, ഉപദേശവും അതുപോലെ ആയിരുന്നു. ആ തുല്യത പ്രതീക്ഷിക്കാമായിരുന്നു, കാരണം അവൻ കണ്ടുമുട്ടിയത് പുതിയ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെയായിരുന്നു. തന്റെ ഗലീലിയൻ ശുശ്രൂഷക്കിടയിൽ പന്തിരുവരെ പരിമിത ആജ്ഞയുമായി അയച്ചു (മത്തായി 10:1-42). നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വേദഭാഗത്തിൽ അവൻ യെഹൂദ്യയിലെ യോഗത്തെ പോലെ ഒന്നു നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു: “അനന്തരം കർത്താവ് വേറെ എഴുപതുപേരെ⁵ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തിലേക്കും അവരെ തനിക്കു മുമ്പായി ഈരണ്ടായി അയച്ചു” (ലൂക്കൊസ് 10:1).⁶

അവർ ആരൊക്കെയായിരുന്നു എന്നു നമുക്ക് അറിയില്ല, എന്നാൽ കർത്താവിനു അറിയാമായിരുന്നു (വാ.20).⁷ ആ പരിശ്രമം പ്രാധാന്യമുള്ള താകകൊണ്ട് യേശുവിനു പേർവിലിച്ച് എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു,⁸ ഗലീലിയിൽ, അവന്റെ പ്രചാരം ഉയരുകയും പിന്നെ കുറയുകയും ചെയ്തു. ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും പിൻവാങ്ങിപ്പോകയും പിന്നെ അവനെ അനുഗമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു (യോഹന്നാൻ 6:66). യെഹൂദ്യയിൽ, അവന്റെ ശുശ്രൂഷയിലുള്ള ആവേശം വർദ്ധിച്ചു. ഒരിക്കൽകൂടെ അവനെ പുരുഷാരം വളയുവാൻ തുടങ്ങി (ലൂക്കൊസ് 12:1).⁹ ആ ആവേശം മുത്ത് വിജയകരമായ യെരൂശലേം പ്രവേശനത്തിലെത്തിച്ചു (മത്തായി 21:1-11).

ഏർപ്പാടുകൾ (ലൂക്കൊ.10:1-16)

ഗലീലിയൻ ശുശ്രൂഷയിലെ ഏർപ്പാടുകൾ തന്നെ ആയിരുന്നു പ്രായോഗികമായി യെഹൂദ്യാ ശുശ്രൂഷയിലും: വേലക്കാരെ അയച്ചത് ഈരണ്ടായിട്ടായിരുന്നു (ലൂക്കൊസ് 10:1; മർക്കൊസ് 6:7 നോക്കുക). യേശു അവർക്ക് രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനും അധികാരം കൊടുത്തിരുന്നു (ലൂക്കൊസ് 10:9, 17, 19; മത്തായി 10:8 നോക്കുക). ദൈവരാജ്യം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ അടിസ്ഥാന പ്രസംഗ സന്ദേശം (ലൂക്കൊസ് 10:9; മത്തായി 10:7 നോക്കുക). സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിനു പന്തിരുവർക്ക് കൊടുത്ത നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു ഇവർക്കും കൊടുത്തത്.¹⁰ ആ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ചുരുക്കി ഇങ്ങനെ പറയാം: “പ്രവൃത്തി അടിയന്തരസ്വഭാവത്തിലുള്ളത്! മറ്റൊന്നും നിങ്ങളെ വ്യതിചലിപ്പിക്കരുത്! കർത്താവിൽ ആശ്രയിക്കുക!”

അനന്തരം (ലൂക്കൊ.10:17-24)

ആ എഴുപതുപേർ മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അവർ ആവേശഭരിതരായിരുന്നു.¹¹ അവർ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങി വന്നു, പറഞ്ഞു, “കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൃതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങുന്നു” (വാ.17). ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു, “സാത്താൻ മിന്നൽ പോലെ ആകാശത്തുനിന്നു വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു” (വാ.18). സാത്താൻ “ആകാശത്തു നിന്നു വീഴുന്നതായി” പറഞ്ഞതു ആരംഭത്തിലെ പിശാചിന്റെ വീഴ്ചയെല്ലെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, മറിച്ച് യേശുവിന്റേയും ശിഷ്യന്മാരുടേയും പ്രവർത്തന ഫലത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തെയാണ്

അതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ജെ.ഡബ്ലിയു. മെക്ക്ഗാർവേ എഴുതി,

“കണ്ടു”) എന്നതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എഴുപതു പേരുടെ വിവരണത്തിൽ അശുദ്ധാത്മാവ് കീഴ്പ്പെട്ടതു പറഞ്ഞതിനു മറുപടിയായി പറഞ്ഞ വാക്കുകളായിരുന്നു. അവരുടെ വിജയത്തിൽ സാത്താൻ മിന്നൽ വേഗത്തിൽ വരുന്നതാണ് യേശു കണ്ടത്. സാത്താനെ മറിച്ചിടുന്ന നടപടി അപ്പോൾ പുരോ ഗമിച്ചു വരികയായിരുന്നു - യോഹന്നാൻ 16:11; 12:31.¹²

“സർപ്പങ്ങളെയും തേളുകളേയും ചവിട്ടുവാനുള്ള അധികാരം” ക്രിസ്തു അവർക്ക് കൊടുത്തിരുന്നു (ലൂക്കൊസ് 10:19). അതായത്, അവർക്ക് ഭൂതങ്ങളുടെമേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നർത്ഥം¹³ - എന്നാൽ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു, “എങ്കിലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല, നിങ്ങളുടെ പേർ സ്വർഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ സന്തോഷിപ്പിൻ” (വാ.20). ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തരുടെ പട്ടികയുള്ള “ജീവപുസ്തകത്തെ,” കുറിച്ച് പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 69:28; ഫിലിപ്പിയർ 4:3; വെളിപ്പാട് 21:27).¹⁴ ഒരാളുടെ പേർ “സ്വർഗത്തിൽ എഴുതുന്നതിനേക്കാൾ” വലുതായി മറ്റൊന്നില്ല!

യേശു സന്തോഷിക്കുന്നതോടുകൂടി ആ ഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു. ആ നാടുമില്ലാത്ത ശിഷ്യന്മാർക്ക് ദൈവം തന്റെ ഹിതം വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തതിനു അവൻ പിതാവിനെ പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ട് (ലൂക്കൊസ് 10:21-24; മത്തായി 11:25-27; 13:17).¹⁵

**വ്യക്തികളോടുള്ള കരുതൽ
(ലൂക്കൊ.10:25-37)**

പുരുഷാരത്തെ കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ കരുതലാണ് എഴുപതു പേരുടെ ദൗത്യത്തിൽ കാണുന്നത്. വ്യക്തികളോടുള്ള അവന്റെ കരുതലാണ് അടുത്ത സംഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഒരു ദിവസം, യേശു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ,¹⁶ ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി വന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെയും പുരുഷാരത്തിന്റെയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (വാ.25). “ന്യായപ്രമാണ വിദഗ്ദ്ധനായിട്ടാണ്” ന്യായശാസ്ത്രിയെ കണക്കാക്കിയിരുന്നത് (വാ.25; എൻഐവി) - ലൗകികപ്രമാണമല്ല, മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ സംബന്ധിച്ച്.¹⁷ അവൻ കർത്താവിനോട്, “ഗുരോ,¹⁸ നിത്യ ജീവൻ അവകാശമാക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം?” എന്നു ചോദിച്ചു (വാ.25). മറ്റൊരു ചോദ്യങ്ങളേക്കാളും പ്രാധാന്യമുള്ള ചോദ്യം; നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ മനുഷ്യനു രക്ഷയിൽ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. മറിച്ച്, അവൻ (ക്രിസ്തുവിനെ) “പരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.” (വാ.25) അവന്റെ ഉദ്ദേശം ക്രിസ്തുവിന്റെ “യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.”¹⁹

കർത്താവ് ആ ചോദ്യം തിരിച്ച് അവനിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ ഞെട്ടി കാണും: “ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്ത് എഴുതിയിരിക്കുന്നു? നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു?”²⁰ (വാ.26). എല്ലാവരും അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ വിഡ്ഢിയായിത്തീരും. അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണാത്മാവോടും, പൂർണ്ണമനസോടും കൂടെ സ്നേഹി

ക്കേണം എന്നും കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നുമാണ്.” (വാ.27). “ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ കല്പന ഏത്?” എന്ന ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമായി യേശു പിന്നീട് അതു പറയുന്നുണ്ട് (മത്തായി 22:36; വാ.35-40 നോക്കുക). ആവർത്തനപുസ്തകം 6:5 ഉം ലേവ്യാ പുസ്തകം 19:18 ഉം ആണ് ന്യായശാസ്ത്രിയും ക്രിസ്തുവും ഉദ്ധരിച്ചത്.

യേശു ആ മനുഷ്യനോട് പറഞ്ഞു, “നീ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി, അങ്ങനെ ചെയ്യുക, എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും” (വാ.28; എഫെസ്യൻ 2:10). ഒരു നിയമമായി, ന്യായശാസ്ത്രീ തിയറി അധികമറിയുന്നയാളും എന്നാൽ പ്രവൃത്തി കുറവുള്ള ആളുമായിരുന്നു. അറിയുക എന്നതു ഒരുകാര്യം; ചെയ്യുക എന്നതു മറ്റൊരു കാര്യം.

ആ ആശയവിനിമയത്തിൽനിന്നു ന്യായശാസ്ത്രീ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലമുണ്ടായില്ല. യേശുവിനെ വീഴ്ത്തുവാൻ വെച്ച കെണിയിൽ അവൻ തന്നെ അകപ്പെട്ടു! പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ട്,²¹ അവൻ ചോദിച്ചു, “എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ആർ?” (വാ.29) ആ ചോദ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏറ്റവും-പ്രിയപ്പെട്ടതും, നന്നായി-അറിയപ്പെടുന്നതുമായ “നല്ല ശമര്യക്കാരൻ” എന്ന ഉപമ പറയുവാനിടയാക്കി (വാ.30-37).²² എച്ച്. ഐ. ഹെസ്റ്റർ പറഞ്ഞു, “സംസാരിക്കപ്പെട്ടതായ ഏതു വാക്കുകളേക്കാളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആസ്വത്രിയും (ആതുരലയ) സ്ഥാപനങ്ങളും നടത്തുവാൻ പ്രചോദനമായി തീർന്നതാണ് ആ ആത്മാർത്ഥ തയില്ലാത്ത ഒരാളുടെ ചോദ്യത്തിനു നല്കിയ ഉത്തരം.”²³

ഒരു മുറിവേറ്റ മനുഷ്യനെ കണ്ട് പുരോഹിതനും ലേവ്യനും കടന്നു പോയ ശേഷം ഒരു ശമര്യക്കാരൻ അതുവഴി വരുകയും അയാളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.²⁴ യേശു ചോദിച്ചു, “കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവന് ഈ മുവരിൽ ഏവൻ കൂട്ടുകാരനായിത്തീർന്നു?” (വാ.36). “ശമര്യക്കാരൻ” എന്ന് ആ യെഹൂദന്യായശാസ്ത്രീ പറയുവാൻ തയ്യാറായില്ല. അവൻ പറഞ്ഞു, “അവനോട് കരുണ കാണിച്ചവൻ.” (വാ. 37). “ആരാണ് എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ?” എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം, “ആവശ്യമുള്ളവൻ - നിന്ദിച്ച ശത്രു പോലുമുമാകാം.”

യേശു ആ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണിൽ നോക്കി പറഞ്ഞു, “നീയും പോയി അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുക.” (വാ.37). തുടർത്ത മുഖത്തോടെയായിരിക്കാൻ ന്യായശാസ്ത്രീ മടങ്ങി പോയത്.

**തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടുള്ള കരുതൽ
(ലൂക്കൊ.10:38-42)**

ഒലിവുമലയുടെ കിഴക്കെ തീരത്തു, യെരൂശലേമിൽനിന്ന് രണ്ട് മൈൽ അകലെ തെക്ക് കിഴക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ചെറിയ ഗ്രാമമായ ബെഥാന്യയിലേക്ക്,²⁵ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും യെഹൂദ്യ വഴി വന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൂന്നു സ്നേഹിതന്മാർ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു:ലാസറും അവന്റെ രണ്ടു സഹോദരിമാരായ, മാർത്തയും മറിയയും (വാ.38, 39; യോഹന്നാൻ 11:1, 2).²⁶

കർത്താവിനെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ച ശേഷം (വാ.38) മാർത്ത ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്യുവാനായി പോയി (വാ.40). അവൾ ആ തിരക്കിലായിരുന്ന പ്ലോൾ, മറിയ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്ന് “അവന്റെ വചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.” (വാ.39). തന്റെ സഹോദരി തന്നെ സഹായിക്കുന്നില്ല എന്ന് മാർത്ത കർത്താവിനോട് പരാതിപ്പെട്ടപ്പോൾ, ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു, “മാർത്തയേ, മാർത്തയേ, നീ പലതിനെച്ചൊല്ലി വിചാരപ്പെട്ടും മനം കലങ്ങിയുമിരിക്കു

ന്നു; എന്നാൽ അല്പമേ വേണ്ടു,²⁷ അല്ല, ഒന്നു മതി. മറിയ നല്ല അംശം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു, അതു ആരും അവളോട് അപഹരിക്കുകയുമില്ല” (വാ.41, 42).

യേശു കഠിനാധ്വാനത്തെയോ, ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്യുന്നതിനെയോ, അഥിതി സൽക്കാരത്തെയോ തരം താഴ്ത്തുകയായിരുന്നോ? അല്ല. ശരിയായ സ്ഥലത്തും സമയത്തും അത് നല്ലതാണ്. മറിച്ച്, അവൻ പറഞ്ഞത് *മുൻഗണന* വളർത്തുവാനാണ്. ജീവിതത്തിൽ നല്ലതും ഏറ്റവും നല്ലതും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ച് ഏറ്റവും നല്ലതു തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നതു ഒരു വെല്ലുവിളി തന്നെയാണ്. താല്ക്കാലികവും ക്ഷണികവുമായവയെ കുറിച്ച് നാം ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, “ഒന്നു മാത്രം മതി” എന്ന് ഓർക്കണം.

**തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുള്ള കരുതൽ
(ലൂക്കൊ.11:1-13)**

യേശു മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ പോലും, തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുക്കേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം താൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു, “കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ.”²⁸ (വാ.1). ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ അവൻ നൽകിയ പ്രാർത്ഥന ആദ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊടുത്തു (വാ.2-4; അതു മത്തായി 6:9-13 താരതമ്യം ചെയ്യുക).²⁹ പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ച് പൊതുവായും സ്ഥിരത കാണിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അവൻ ഇതിനോടൊപ്പം അവരെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി.³⁰ അവൻ പറഞ്ഞതിലധികവും മുൻപു പഠിപ്പിച്ചതിന്റെ ആവർത്തനമായിരുന്നു,³¹ കൂടെ കുറെ പുതിയ ഉപദേശവും³² മടുത്തുകൂടാതെ യാചിക്കുന്ന സ്നേഹിതന്റെ ഉപമയുൾപ്പെടെ അടങ്ങിയിരുന്നു.³³ അതുകൊണ്ട് താൻ ഭൂമിവിട്ടു പോകുമ്പോൾ പന്തിരുവർക്ക് ആവശ്യമായ പരിശീലനം യേശു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ ശത്രുക്കളെ കുറിച്ചുള്ള കരുതൽ (ലൂക്കൊ.11:37-12:12)

ക്ഷണം (11:37, 38)

അടുത്ത സംഭവം³⁴ ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ചതായിരിക്കാം. പരീശന്മാർ പോലും ക്രിസ്തുവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (മത്തായി 12:14; മർക്കൊസ് 3:6), “ഒരു പരീശൻ അവനോടുകൂടെ മുത്താഴം കഴിപ്പാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു” (ലൂക്കൊസ് 11:37). ആ ക്ഷണം നടത്തിയത് സൗഹൃദം പുലർത്തുവാനായിരിക്കാം, യെഹൂദാധ്യക്ഷന്മാരിൽ ചിലർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു (യോഹന്നാൻ 12:42). ആ മനുഷ്യനു ഇതുവരെയും ഒരു തീരുമാനം എടുപ്പാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട്, അവനെ അടുത്തറിയുവാനും ആയിരിക്കാം. എങ്ങനെയായാലും, സന്ദർഭം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അവനു വേറെ ലക്ഷ്യം ആ ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്.³⁵ “അവന്റെ വായിൽ നിന്നു വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നു വെച്ചു” (11:54).

ഒരു പരീശന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഇതു രണ്ടാം പ്രാവശ്യമാണ് കർത്താവിനെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. മുമ്പ്, ഗലീലയിൽ വെച്ച് യേശു ഒരു പരീശനോടുകൂടെ

ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി (ലൂക്കൊസ് 7:36-50). അതുപോലെ മൂന്നാമത്തെ ഒരു ക്ഷണം നാം ലൂക്കൊസ് 14:1-24 ൽ നാം പഠിക്കും.ഓരോ ഭക്ഷണശേഷവും അതിഥിയും യേശുവും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടുകയുണ്ടായി. അതു നമ്മിൽ ഒരു ചോദ്യം ഉയർത്തുന്നു: “പിന്നെ യേശു എന്തിന് ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു?” തീർച്ചയായും, അവൻ സൗജന്യ ഭക്ഷണം മോഹിച്ചതുകൊണ്ടല്ല. പരീശന്മാരെ ശാസിക്കുവാനുള്ള അവസരത്തിനുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ കുറിച്ച് കരുതലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ശത്രുക്കളെ കുറിച്ചും കരുതലുള്ളവനായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയട്ടെ (മത്തായി 5:44 നോക്കുക). തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ പരിവർത്തനത്തിലായിരുന്നു അവന് കൂടുതൽ സന്തോഷിക്കുവാൻ കഴിയുക. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവരെ അന്ധമായി അനുകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുകൂടിയായിരുന്നു അവൻ പരീശന്മാരെ കർശനമായി ശാസിച്ചത്. ആ ശത്രുക്കളെ കുറിച്ച് അവൻ സംസാരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം ചില രെങ്കിലും പ്രത്യാശയോടെ മാനസാന്തരപ്പെടേണം എന്നതാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം.

പരീശന്റെ വീട്ടിൽ യേശു ചെന്നപ്പോൾ, അവരുടെ സമ്പ്രദായം പറയുന്ന ചടങ്ങുകൾ ഒന്നും കൂടാതെയാണ് അവൻ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നത്. “മൂത്താഴത്തിനു മുമ്പ് അവൻ കൂളിച്ചില്ല എന്നു കണ്ടിട്ട് പരീശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു” (വാ.38).³⁶ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും സമ്പ്രദായങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്നില്ല എന്ന് അവൻ കേട്ടിരിക്കാം (മത്തായി 15:1, 2), എന്നാൽ അവൻ അതു നേരിട്ട് കണ്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോയി.

കുറ്റാരോപണങ്ങൾ (11:39-54)

പരീശനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആചാരപരമായി യേശു അശുദ്ധനായിരുന്നു, എന്നാൽ കർത്താവ് ഉറന്നൽ കൊടുത്തത് ബാഹ്യമായവയല്ല, മറിച്ച് ആന്തരികമായവയാണ് (ലൂക്കൊസ് 11:39, 40; മത്തായി 23:25, 26 നോക്കുക). തന്റെ ആമിതേയനോട് അവൻ പറഞ്ഞു, “അകത്തുള്ളത് ഭിക്ഷയായി കൊടുപ്പിൻ, എന്നാൽ സകലവും നിങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധമാകും” (വാ.41). മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, “മറ്റുള്ളവരുടെ ക്ഷേമത്തിനായി, നിങ്ങളുടെ ആന്തരികമനുഷ്യനെ സമർപ്പിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അകവും പുറവും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ‘ശുദ്ധമായി’ തീരും.”

ആ പ്രസ്താവന പല “അയ്യോ കഷ്ടം” എന്ന പരമ്പരയോടുകൂടെ ആയിരുന്നു (വാ.42-44). അവ പിന്നീട് പരീശന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും മുറിപ്പെടുത്തുന്ന കുറ്റപ്പെടുത്തൽ നടത്തുമ്പോൾ വിപുലമാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് (മത്തായി 23).³⁷ മറ്റൊരു അതിഥിയായിരുന്ന, ന്യായശാസ്ത്രിക്ക്, ഇടർച്ചയുണ്ടായി: “ഗുരോ, നീ അങ്ങനെ പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങളെയും അവ മാനിക്കുന്നു” (ലൂക്കൊസ് 11:45).

ന്യായശാസ്ത്രിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവൻ അയ്യോ കഷ്ടം എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (വാ.46-52): “ന്യായശാസ്ത്രിമാരേ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം, നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ എടുത്തു കളഞ്ഞു, നിങ്ങൾ തന്നെ കടന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ തടുത്തും കളഞ്ഞു” (വാ.52). പഴയനിയമത്തെയാണ് “പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മശിഹായെക്കുറിച്ചും അവന്റെ രാജ്യത്തെ കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള താക്കോൽ എന്നതായിരിക്കും ആ പ്രസ്താവനയുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം.

എങ്ങനെയായാലും, മശിഹാ യേശുശലേമിൽ ഭൗതികമായ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും എന്ന കരുതൽനിമിത്തം “ന്യായപ്രമാണ വിദഗ്ദ്ധർ” എന്നവ കാശപ്പെടുന്നവർ ആ താക്കോൽ മാറ്റിവെച്ചു. രാജാവ് വന്നപ്പോൾ അവനെ തിരിച്ചറിയാത്തവിധത്തിൽ ആ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ തെറ്റായ ഊഹങ്ങൾ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച് ഇടർച്ച വരുത്തിയിരുന്നു.³⁸

യേശു തന്റെ ശത്രുക്കളെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അവ നോടുള്ള പക വർദ്ധിക്കുവാനിടയായി. “അവൻ അവിടംവിട്ട് പോകുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രീമാരും പരീശന്മാരും അവനെ അത്യന്തം വിഷമിപ്പിപ്പാനും, അവന്റെ വായിൽനിന്നു വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നുവെച്ച് അവനായി പതിയിരുന്നു കൊണ്ട്, പലതിനെയും കുറിച്ച് കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി” (വാ.53, 54).

കുറ്റമാരോപിക്കൽ (12:1-12)

ലൂക്കോസ് അദ്ധ്യായം 12 ആരംഭിക്കുന്നു, “അതിനിടെ ...”³⁹ യേശുവും പരീശന്മാരും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലാണ് “സാഹചര്യം.” ആ ഏറ്റുമുട്ടൽ പൊതുജനസമക്ഷം ഉൽക്കണ്ഠ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു വാക്യം 1 പറയുന്നു, “അതിനിടെ, പുരുഷാരം, *തമ്മിൽ ചവിട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം ആയിരം ആയിരമായി തിങ്ങി കൂടിയപ്പോൾ*, അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി ...” (എഫെസിസ് മൈൻ). പുരുഷാരത്തിൽ ഏതാനും പേർ അവനോട് എതിർത്തപ്പോൾ, കുറെപേർ അവനു അനുകൂലമായി അവനോട് ചാഞ്ഞിരുന്നു (12:56 നോക്കുക).

പുരുഷാരം ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ യേശു വിവിധരീതിയിലുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകി. പരീശന്മാരോട് ഒരു മുന്നറിയിപ്പുമായാണ് അവൻ ആരംഭിച്ചത്: “അവൻ ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്, പരീശന്മാരുടെ പുളിച്ച വീഞ്ഞായ കപടഭക്തി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ” എന്നാണ് (വാ.1). തങ്ങളുടെ അകൃത്യം മറച്ചുപിടിക്കുന്നതിൽ പരീശന്മാർ വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നു (11:39), എന്നാൽ, അവസാനം അവരുടെ ദുഷ്ടത മറന്നീടിനെ പുറത്തുവരും (12:2). അവരെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്ന് യേശു തന്റെ സദസ്യരോട് പറഞ്ഞു (വാ.4), മറിച്ച്, ദൈവം അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടാകുവാൻ (വാ.3, 8) ധൈര്യത്തോടെ അവരുടെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് (വാ.5-12).⁴⁰

ഉപസംഹാരം

അടുത്ത പാഠത്തിൽ, പുരുഷാരത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി നൽകി, യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നതു നാം തുടരും (ലൂക്കോസ് 12:13-13:9). ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുതൽ, ഈ പാഠത്തിൽകൂടെ കാണിച്ചുവെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. മറ്റുള്ളവരോട് നാമും കൂടുതൽ മനസലിവുള്ളവരാകണമെന്നു കൂടെ മനസിലാക്കുന്നു. “ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് (അറിയുക), ‘യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിലത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നതു’” (മത്തായി 12:7); “അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ വ്രതന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരും പ്രിയരുമായി മനസലിവ്, ദയ, താഴ്മ, സൗമ്യത, ദീർഘക്ഷമ എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ട്, അന്യോന്യം പൊറുക്ക” (കൊലൊസ്യർ 3:12).

പ്രസംഗക്കുറിപ്പുകൾ

പ്രസംഗങ്ങൾക്കുള്ള അടിസ്ഥാനമായി വേദഭാഗത്തെ പല ഭാഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ തീർച്ചയുള്ള ഒന്നാണ് നല്ല ശമര്യക്കാർക്ക് ഉപമ (ലൂക്കോസ് 10:25-37).

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമുള്ള കരുതൽ

ദൈവദൂഷിപ്പിന് നമ്മുടെ പ്രാധാന്യത്തെ ഊന്നി പറയുവാൻ, യേശു പറവകളെ ദൂഷിപ്പിക്കുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്: പ്രായോഗികമായി വലിയ വിലയില്ലാത്ത പറവകളെ ദൈവം കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നമ്മെയും കരുതും (മത്തായി 10:31; ലൂക്കോസ് 12:7). കാശിന്നു രണ്ടു കരുകിലിനെ വിലക്കുന്നില്ലയോ (മത്തായി 10:29), രണ്ടു കാശിന്നു രണ്ടു കരുകിലിനെ വിലക്കുന്നില്ലയോ? (ലൂക്കോസ് 12:6), മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ നാലെണ്ണം വാങ്ങിയാൽ ഒന്നു “സൗജന്യമാണ്.” അതിനു വലിയ വിലയില്ലാത്തതാണ്! എങ്കിലും, ദൈവം അവയെ കരുതുന്നു. അപ്പോൾ ഏറിയ കരുകിലിനേക്കാൾ നമ്മെ എത്ര അധികം കരുതും!

കുറിപ്പുകൾ

¹വിവിധ യോജിപ്പുകളിൽ, ഈ പൊതുവായ സമയത്തെ കുറിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേതുപോലെ തന്നെ വലുതോ (അല്ലെങ്കിൽ അധികം വലുതോ) ആയി കണക്കാക്കാം. ²അതു അസാധ്യമാണ് കാരണം, ആ സമയത്ത്, വിശ്വസ്തരായ ആളുകൾ പെരുന്നാളിന് യെരൂശലേമിൽ വന്നിരിക്കും. ³ലൂക്കോസ് 10:13, 15 ഗലീലാ പട്ടണങ്ങളെ കുറിച്ചു പറയുന്നതുകൊണ്ട്, ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതു എഴുപതുപേരെ അയച്ചതു ഗലീലാ ശുശ്രൂഷക്കിടയിലാണെന്നാണ്. ⁴ആവർത്തിച്ചു സാഹസമെടുത്തു പറയട്ടെ, സുവിശേഷവിവരണങ്ങളിൽ കാലനിർണ്ണയം പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമല്ല. ⁵ചില പുരാതന കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ എഴുപത്തി രണ്ട് എന്നു കാണുന്നുണ്ട് (എൻഐവി നോക്കുക). കൃത്യമായ സംഖ്യ അപ്രസക്തമാണ്. ⁶ആ രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ പല സമാനതകളും കുറച്ച് വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ട്. *പന്തിരുവരുടെ ശുശ്രൂഷ* പൊതുവായി ഗലീലയിലെ ശുശ്രൂഷയോടെ അവസാനിക്കുന്നു, എന്നാൽ എഴുപതുപേരുടേത് കർത്താവിന്റെ യെഹൂദ്യാ ശുശ്രൂഷയുള്ള *ഒരുക്കുമായിരുന്നു* എന്നതായിരുന്നു ഒരു വ്യത്യാസം. ⁷ആ രണ്ടു പേർ പിന്നീട് യൂദാക്ക് പകരക്കാരായി പേർ ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാനും അവർ എഴുപതുപേരിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ദൈവശാസിയമല്ലാത്ത പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 1:23). ⁸യെഹൂദ്യയിലേക്കുള്ള മാർഗമദ്ധ്യേ, യേശു ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കാം (ലൂക്കോസ് 9:57-62). ⁹ക്രിസ്തു പിന്നീട് രഹസ്യം ഒഴിവാക്കി തന്റെ ശ്രോതാക്കളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറാതെയുമാറിരുന്നു. അവൻ യെഹൂദാധികാരികളോട് ഏറ്റു മുട്ടി മരിക്കുവാൻ വിപ്ലവാത്മകമായി തന്നെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ¹⁰താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക:

ലൂക്കോ.10:2/മത്താ.9:37, 38	ലൂക്കോ.10:3/മത്താ.10:16
ലൂക്കോ.10:4/മത്താ.10:11-13	ലൂക്കോ.10:5-8/മത്താ.10:11-13
ലൂക്കോ.10:9/മത്താ.10:7, 8	ലൂക്കോ.10:10,11/മത്താ.10:14
ലൂക്കോ.10:12/മത്താ.10:15	ലൂക്കോ.10:13-15/മത്താ.11:20-24
ലൂക്കോ.10:16/മത്താ.10:40	

മത്തായിയുടെ പുസ്തകത്തിലെ വേദഭാഗങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു, *ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം*, 3-ലെ “വിജയത്തിന്റെ അപകടം” എന്ന പാഠവും “രാജാവും അവന്റെ സ്ഥാനാ പതികളും” എന്ന പാഠവും നോക്കുക.

¹¹നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തിനു യോജിക്കുന്ന സമാന്തരപ്രയോഗം നടത്തുക: “ആദ്യം വിജയികളായി തീരുന്ന കുട്ടികളുടെ ഫുട്ബോൾ” തുടങ്ങിയവ. ¹²ജെ. ഡബ്ബിൾയു. മെക്ക്ഗാർവേ, ആന്റ് ഫിലിപ്പ് വൈ.പെന്റൽടൺ, *ദ ഫോർഫോൾഡ് ഗോസ്പെൽ* ഓർ ഏ ഹാർമണി ഓഫ് ദ ഫോർ ഗോസ്പെൽസ് (സിൻസിനാറ്റി:സ്റ്റാൻഡേർഡ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1914), 473. ¹³പലപ്പോഴും, കർത്താവ് തന്റെ അനുയായികളെ വിഷജന്തുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് (മർക്കൊസ് 16:18; പ്രവൃത്തികൾ 28:3-6); പക്ഷെ ഈ അവസരത്തിൽ, അതിന് ആലങ്കാരിക അർത്ഥമാണുള്ളത്. ¹⁴ജീവപുസ്തകത്തെ കുറിച്ച് മലാഖി 3:16; എബ്രായർ 12:23; വെളിപ്പാട് 3:5 ലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ¹⁵ലൂക്കൊസ് 10:21 ലും മത്തായി 11:25 ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “ശിശുക്കൾ” ശിശുക്കളുടെ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. (ഈ പുസ്തകത്തിലെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടയാളങ്ങൾ എന്ന പാഠത്തിലെ ശിശുക്കളെപ്പോലെ എന്നതു ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.) ¹⁶വാക്യം 30ൽ യെരൂശലേമിൽനിന്നു യെരീഹോവിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ എന്ന് യേശു സൂചിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന് അവൻ പൊതുവിൽ ആ പ്രദേശത്ത് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ആ വഴി ബെഥാനിയയിൽകൂടെയുള്ളതായിരുന്നു. ¹⁷ശാസ്ത്രീമാർ, ന്യായശാസ്ത്രീമാർ എന്നിവരെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ നോക്കുക. *ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം*, 1 ലെ “ക്രിസ്തു വന്നതായ ലോകം” എന്ന പാഠം നോക്കുക. ¹⁸യേശുവിനെ “ഗുരു” എന്ന് ന്യായശാസ്ത്രീ വിളിക്കുന്നത്, അവനെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എന്ന നാട്യേനയാണ്. ¹⁹ലിവിങ്ങ് ബൈബിളിലെ സമാന്തരപ്രയോഗം. ²⁰യേശു മരിക്കുന്നതുവരെ മോശെയുടെ പ്രമാണം പ്രാബല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നു (കൊലൊസ്യർ 2:14, 16, 17). “നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം” എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ക്രൂശിനു മുൻപ് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.

²¹ന്യായ ശാസ്ത്രീ “തന്നെത്താൻ ന്യായീകരിപ്പാൻ” ആഗ്രഹിച്ചു എന്നാണ് വേദഭാഗം പറയുന്നത്. (“അവൻ ചില ആളുകളോട് സ്നേഹമില്ലായ്മകൊണ്ട് തന്നെത്താൻ ന്യായീകരിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു” എന്നാണ് ലിവിങ്ങ് ബൈബിളിൽ സമാന്തരപ്രയോഗം നടത്തിയിരിക്കുന്നത്). ²²യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഈ കാലയളവിൽ പറഞ്ഞ ധാരാളം ഉപമകളിൽ ആദ്യത്തേതായിരുന്നു ഇത്; ഈ ഉപമകൾ ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. “നല്ല ശമര്യക്കാരന്റെ” ഉപമയെക്കുറിച്ച് ചുരുങ്ങിയ ചർച്ചക്ക് *ട്രൂത്ത് ഫോർ ടുഡേ* (ഒക്ടോബർ1997): 6 ലെ “ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ” എന്നതു നോക്കുക. കൂടാതെ *ട്രൂത്ത് ഫോർ ടുഡേ* (സെപ്തംബർ 1991): 43-44 ലെ “യേശു:ലോകത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ്” നോക്കുക. ²³എച്ച്. ഐ. ഹെസ്റ്റർ, *ദ ഹാർട്ട് ഓഫ് ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ്* (ലിബർട്ടി, മോ.:ക്വാളിറ്റി പ്രസ്, 1963), 167. ²⁴യെഹൂദന്മാർ ശമര്യക്കാരെ എത്രമാത്രം വെറുത്തിരുന്നു എന്നോർക്കുക (യോഹന്നാൻ 4:9). അതു ഓർക്കുമ്പോൾ, ആ സംഭവം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു, അധികം കഴിയും മുമ്പ് ശമര്യക്കാരും ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു (ലൂക്കൊസ് 9:52, 53). ²⁵ലൂക്കൊസ് 10:38-42 പട്ടണം ഏതെന്ന് പറയുന്നില്ല; എന്നാൽ യോഹന്നാൻ 11:1 മാർത്തയും മറിയയും ബെഥാനിയർ പാർത്തിരുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്. ²⁶“മാർത്ത അവനെ വീട്ടിലേക്ക് എതിരേറ്റു” എന്നാണ് വേദഭാഗം പറയുന്നത്. മൂന്നു മക്കളിൽ അവൾ മുത്തവൾ ആയിരുന്നേക്കാം. ²⁷“ഒന്നു മതി” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “ഒരു കറി മതി എന്നാണെന്നു ചിലർ കരുതുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ പലതും പാചകം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നതെന്തിന്?” എങ്ങനെയായാലും, ഒരുപക്ഷെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ അർത്ഥമാക്കിയത്, പല കാര്യങ്ങളും *നല്ലതാണ്*,

എന്നാൽ ഒന്നാണ് പരമപ്രധാനം: അത് ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള കരുതലാണ്. ²⁸യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്നാണ് ലൂക്കോസ് 5:33 പറയുന്നത്, എന്നാൽ എപ്പോഴാണെന്നോ യോഹന്നാൻ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് എന്താണ് പഠിപ്പിച്ചതെന്നോ പറയുന്ന രേഖ നമുക്ക് ഇല്ല. എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതു ഹൈന്ദവസമൂഹങ്ങളുടെ പതിവായിരുന്നു. ²⁹ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലേണ്ടതിനല്ല അത് കർത്താവ് ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്നു രണ്ടു വിവരണങ്ങളിലേയും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ³⁰ആ വാക്യങ്ങളെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുവാൻ, ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യം വന്നിട്ടുള്ള “കർത്താവേ, പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണമേ” എന്ന പാഠം നോക്കുക.

³¹ലൂക്കോസ് 11:9-13 ഉം മത്തായി 7:7-11 ഉം താരതമ്യം ചെയ്യുക. ³²ലൂക്കോസിനു പ്രത്യേകതയുള്ള ഒന്നാണ് ലൂക്കോസ് 11:12. കൂടാതെ, ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങൾ തന്റെ മക്കൾക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, മത്തായിയുടെ വിവരണത്തിൽ “ഏറ്റവും നന്മ കൊടുക്കും” എന്നാണ്, എന്നാൽ ലൂക്കോസിന്റേതിൽ “പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുക്കും” എന്നാണ് (മത്തായി 7:11; ലൂക്കോസ് 11:13). ³³“ലജ്ജിതനായ ആതിഥേയന്റെ ഉപമ” എന്നു തുടങ്ങി അതിനു പല പേരുകളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ³⁴നാം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞതായ മറ്റു രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ 11:13 നും 11:37 നും ഇടക്ക് ലൂക്കോസ് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ³⁵ആ ആതിഥേയനു വേറെ ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ആ മനുഷ്യന്റെ പ്രതികരണവും (ലൂക്കോസ് 11:38) അതിനോട് യേശു പ്രതികരിക്കുന്നതും (വാ.39-52) പിന്നീടു നടന്നതും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ³⁶ലൂക്കോസ് 11:38 ലെ “കുളിച്ചില്ല” എന്നതു ഗ്രീക്കിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തത് സ്നാനം (മുങ്ങൽ) എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ്. ആഹാരത്തിനു മുമ്പ് യേശു ശരീരം മുഴുവൻ കുളിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് പരീശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ³⁷താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക:

- ലൂക്കോ.11:39-41/മത്താ.23:25,26 ലൂക്കോ.11:42/മത്താ.23:23
- ലൂക്കോ.11:43/മത്താ.23:6,7 ലൂക്കോ.11:44/മത്താ.23:27, 28
- ലൂക്കോ.11:46/മത്താ.23:4 ലൂക്കോ.11:49-51/മത്താ.23:34-36
- ലൂക്കോ.11:52/മത്താ.23:13

³⁸മറ്റൊരു രീതിയിൽ ലൂക്കോസ് 11:52 നോക്കിയാൽ, പത്രോസ് ചെയ്തതിന്റെ നേരെ എതിരായിട്ടായിരുന്നു ന്യായശാസ്ത്രീമാർ ചെയ്തിരുന്നത് എന്നു കാണാം. അവർ “പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ” മറച്ചു പിടിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആളുകളെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ അനുവദിച്ചില്ല, എന്നാൽ പത്രോസ് “ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ” ഉപയോഗിച്ചു (മത്തായി 16:19) പെന്തകൊസ്താനാളിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ/സഭയുടെ വാതിലുകൾ വിസ്തൃതമായി തുറന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:14-41). ³⁹ചില തർജ്ജമകളിൽ “ഇൻ ദ മീൻവയൽ” അല്ലെങ്കിൽ “മീൻവയൽ” എന്നാണ്, എന്നാൽ മൂലവേദഭാഗത്തിലെ അക്ഷരിക അർത്ഥം “ഇൻ വിച്ച് തിങ്സ്” “എന്നാണ്, അർത്ഥമാക്കുന്നത് അണ്ടർ ദ സർക്കസ്റ്റാൻസസ്” എന്നാണ്. ⁴⁰ലൂക്കോസ് 12:1-12 ലെ ഉപദേശങ്ങൾ ഭൂരിഭാഗവും മറ്റു ഭാഗത്തുണ്ട്. താഴെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക:

- ലൂക്കോ.12:1/മത്താ.16:6; മർക്കൊ.8:15
- ലൂക്കോ.12:2-9/മത്താ.10:26-33
- ലൂക്കോ.12:8,9/മർക്കൊ.8:38
- ലൂക്കോ.12:10/മത്താ.12:31,32; മർക്കൊ.3:28-30
- ലൂക്കോ.12:11, 12/മത്താ.10:19,20